

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCCCCX. ad annum MLXXIII.

Parisiis, 1644

Capitvla.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15625

Constantiensis ecclesiæ episcopo, Poppone Viriciburgensis ecclesiæ episcopo, Godefrido Nemetensis ecclesiæ episcopo, Hartberto Curiensis ecclesiæ episcopo, Votone Argentinensis ecclesiæ episcopo, Lantberto Frisingensis ecclesiæ episcopo, Hugone Aritiensis ecclesiæ episcopo, Michaelē Ratisponensis ecclesiæ episcopo, Adalberto Patauensis ecclesiæ episcopo, Ludfrido Picinensis ecclesiæ episcopo, Gisibrando Terdonensis ecclesiæ episcopo, Antonio Brixienensis ecclesiæ episcopo, Vultone Cumanō episcopo, Deodato Parmensis, Adelardo Regienfis ecclesiæ episcopo, Sigolpho Placentinæ ecclesiæ episcopo, Adalgiso Aquensis ecclesiæ episcopo, cum eorum vnanimis diligentia huic ecclesiastico negotio vigilanter instaret, omnibus ratum putabatur, principem regni beatæ matris ecclesiæ deuotum filium postulare, quatenus ibidem diuina discutientibus interesse dignaretur. Tum die præfinito eo veniens dulcisona modulationum iucunditate, honorifice, vti regiam dignitatem decuerat, ab omnibus acceptus, Missa celebrata finita, satisfaciendo pontificum petitioni, cum insigni priuatim turba Synodum intrauit. Interim reuerendus Moguntinæ sedis archiepiscopus Frithuricus se e folio erigens, humiliter strenueque sermonem regulari studio congruentem protulerat, deinde cuncta, quæ de iure ecclesiastico iuxta canonicam auctoritatem & imitanda sanctorum patrum decreta erant ventilata, pronuntians, in hisce omnibus huic rei necessariis se in commune eius præsidium sentire postulabat. Quibus rex superni amoris igne succensus, & zelo diuini amoris animatus, mentis corporisque nisi ecclesiasticarum rerum auxiliatorem, defensorem promptissimum se esse promittendo certificauit. Hac videlicet promissione audita regali, prælibatus archiepiscopus residens, communi ceterorū assensu, capitula subsequētia titulari præcepit.

CAPITVLA.

I.

SI quis episcoporum, presbyterorum, diaconorum, subdiaconorumque, vxorem accepit, a

sibi iniuncto officio deponendus est, sicut in Concilio Carthaginensi tenetur, cap. 25.

II.

Episcopos, presbyteros, vel aliquem de clero, canes venandi amore vel accipitres habere non licet, sicut in Concilio legitur Toletano cap. 10. Quisquis autem personarum huiusmodi in hac voluptate denudatus fuerit, quamdiu in illa detestabili voluptate detinetur, ab omni ecclesiastico officio cesset.

III.

Episcopus, presbyter, aut diaconus aleæ vacans, si ab hoc interdicto opere cessare noluerit, velut in Canone apostolorum habetur cap. 42. deponendus erit.

IV.

Nullus in clericatus officio manens mulierem subintroductam secum habitare permittat. Si vero aliqua suspicionum maculis aspersa contra hæc agere tentauerit, ab episcopo vel eius misso virgis cæsa detondeatur. Si autem sæcularis potestas fieri prohibuerit, regia potestate femina coacta prælatæ sententiæ subiaceat.

V.

Diuerfa sæcularis vitæ negotia fugientes, & monasticæ institutionis normam aggredientes, extra claustrum sine licentia proprii abbatis ire non licet: sed tantummodo ieiunio & orationi vacare, in locis quibus renuntiauerunt sæculo permanentes, sicut in Concilio Calchedonensi præcipitur.

VI.

Oportet etiam episcopum, in cuius dicecesi cœnobium situm est, monachorum prouidentiam gerere, & si aliquid correctione dignum reperit, corrigere festinet.

VII.

Clericis monachicum habitum sequi cupientibus, & pro remuneratione diuina sæcularibus spre- tis arctiorem vitam adire volentibus, nullatenus introeundi aditus ab episcopo denegetur, sed potius eum in tali conuersatione perstare exhortari conetur, sicut in Concilio Toletano habetur capitulo 50.

VIII.

Sanctimonialis, quæ spontanea voluntate strictiori vitæ proposito se alligare voluerit, nulla re ob- stante, id quod bona intentione disposuerat pera- gendum, ab episcopo impediatur.

IX.

Vt laici presbyteros sine conscientia & consen- su proprii episcopi ab ecclesiis eis canonicè com- mendatis non eiicere præsumant, nec alios locum eorum subire faciant; quia vt ab episcopis ordi- nantur, ita necesse est ab ipsis ecclesias procuran- das accipiant, sicut in Concilio habetur Arelaten- si cap. 4.

X.

Vt omnis decimatio in potestate episcopi sit, & si neglecta fuerit, quidquid inde emendandum sit, coram episcopo eiusve missio corrigatur.

XI.

Episcopus, presbyter, diaconus, subdiaconus,

ANNO
CHRISTI
952

vt in multis Conciliis firmatum est, quia diuina ministeria contrectant, ab vxoribus abstineant. Ceteri autem clerici, quando ad maturiorem ætatem peruenerint, licet nolentes, ad continentiam cogantur.

CONCILIVM

ANNO
CHRISTI
953

APVD SANCTVM THEODERICVM,
ADVERSVS RAGENOLDVM COMITEM.

FLODOARDVS *in chronico*. Anno DCCCCLIII. Synodus quinque episcoporum apud sanctum Theodericum in territorio Rhemenſi celebratur, Artaldo archiepiscopo præſidente: ad quam vocatus Ragenoldus comes, ob res ecclesiasticas ab eo peruasas, venire noluit; sed deprecatus est regem, ne excommunicaretur, vt ad Synodum mitteret: cuius excommunicatio, rege petente, tunc intermissa est. *Idem auctor ab Odalrico Artaldi successore anno tandem DCCCCLXVI. excommunicatum docet. Odelricus, inquit,* archiepiscopus Ragenoldum comitem excommunicat pro villis ecclesiæ Rhemenſis, quas pertinaciter detinebat: & ipse comes loca quædam eiusdem episcopii cum suis peruadens, rapinis incendiisque deuaſtat.

VITA ET EPISTOLA

ANNO
CHRISTI
955

IOANNIS PAPÆ XII.

IOANNES Alberici illius qui Vrbi dominabatur filius, apostolicam sedem inuasit anno Domini 955. tempore Constantini VIII. imperatoris. Et quamquam huic legitima ætas aliaque omnia deessent quæ in legitimo pontifice requiruntur, tamen accedente postea consensu totius cleri visum est hunc potius esse tolerandum, quam ecclesiam schismate aliquo, quod alioquin exortum fuisset, diuidendam. Cumque vniuersa ecclesia catholica sciret

Ioannes
qua ætate
pontifex
factus sit.